

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 21 sierpnia 1961 r.

Nr 64

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 276 — nr 289 z dnia 26 lipca 1961 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego i wykonawstwa inwestycyjnego objętych planowaniem terenowym 621
- 277 — nr 318 z dnia 10 sierpnia 1961 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów 625

ZARZĄDZENIA:

- 278 — Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 9 sierpnia 1961 r. w sprawie przejściowych norm zaludnienia mieszkań w okresie 1961—1965 r. 626
- 279 — Ministra Finansów z dnia 25 lipca 1961 r. w sprawie zasad i techniki finansowania stypendiów fundowanych dla studentów szkół wyższych 626

276

UCHWAŁA Nr 289 RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1961 r.

w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego i wykonawstwa inwestycyjnego objętych planowaniem terenowym.

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Uchwała niniejsza dotyczy państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego i wykonawstwa inwestycyjnego, biur konstrukcyjnych i laboratoriów podległych radom narodowym, zwanych w dalszym ciągu uchwały „przedsiębiorstwami”.

2. Za przedsiębiorstwa przemysłu terenowego należy uważać zgrupowane w wojewódzkich zjednoczeniach przemysłu terenowego jedno- bądź wielozakładowe przedsiębiorstwa, których działalność polega na:

- 1) wytwarzaniu lub przerobie artykułów rynkowych, zaopatrzeniowych i inwestycyjnych albo na świadczeniu usług,
- 2) eksploatacji złóż węgla brunatnego, torfu, kruszywa itp.

3. Za przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego należy uważać przedsiębiorstwa budowlano-montażowe (np. budownictwa miejskiego, remontowo-budowlane, wodno-melioracyjne, robót drogowych, wodociągowo-kanalizacyjnych, rozbiórkowo-porządkowych, instalacyjnych, remontów dźwigów osobowych, budowy sieci ciepłych) oraz działające głównie na rzecz wykonawstwa inwestycyjnego przedsiębiorstwa produkcji pomocniczej: sprzętu i transportu, geodezyjne, geologiczne i biura projektów.

4. Upoważnia się Ministra Finansów do rozciągnięcia w porozumieniu z właściwymi ministrami przepisów niniejszej uchwały na inne przedsiębiorstwa terenowe.

§ 2. Przedsiębiorstwa rozliczają się bezpośrednio z budżetami właściwych rad narodowych.

II. Rentowność przedsiębiorstw.

§ 3. 1. Podejmowana przez przedsiębiorstwa produkcja wyrobów bądź świadczenie usług powinny zapewnić osiągnięcie 5% zysku.

2. Podjęcie produkcji bądź świadczenia usług, które nie gwarantuje osiągnięcia 5% zysku, może nastąpić jedynie w przypadkach, gdy:

- 1) rodzaj wyrobów bądź usług objęty jest listą wyrobów, na których produkcję mogą być udzielane dotacje przedmiotowe,
- 2) podjęcie tej produkcji lub świadczenia usług nie spowoduje pogorszenia rentowności przedsiębiorstwa poniżej 5%.

§ 4. 1. Lista wyrobów, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1, ustalana jest corocznie w narodowym planie gospodarczym.

2. Szczegółowe zasady i tryb przyznawania dotacji przedmiotowych określają odrębne przepisy.

III. Podział zysku.

§ 5. 1. Zysk przedsiębiorstw (po potrąceniu dochodów ze sprzedaży lub likwidacji środków trwałych pomniejszonych o koszty sprzedaży lub likwidacji oraz po wyeliminowaniu zysku niezależnego i niepr.widlowego) dzieli się na:

- 1) wpłatę do budżetu terenowego,
- 2) odpisy na fundusz zakładowy,
- 3) odpisy na fundusz rezerwowy,
- 4) odpisy na fundusz rozwoju.

2. Przedsiębiorstwa, które stosownie do odrębnych przepisów nie tworzą funduszu zakładowego, dzielą zysk tylko na tytuły wymienione w ust. 1 pkt 1, 3 i 4.

3. Przed dokonaniem podziału zysk podlega weryfikacji w trybie przepisów w sprawie rewizji finansowo-księgowcej państwowych jednostek organizacyjnych w celu ustalenia, w jakiej wysokości został on uzyskany:

- 1) w rezultacie wysiłku skierowanego na zwiększenie produkcji, wzbogacenia jej asortymentu i podniesienia ja-

kości oraz efektywnego obniżenia kosztów własnych (zysk prawidłowy),

- 2) wskutek zmian cen sprzedawanych wyrobów i taryf świadczonych usług, jak również urzędowych zmian cen zużywanych środków produkcji i taryf usług, zmian wysokości marży, stawek płac, składek na ubezpieczenia majątkowe i społeczne, stawek podatkowych, stopy procentowej oraz norm amortyzacji (zysk i straty niezależne od działalności przedsiębiorstw),
- 3) w wyniku niewłaściwej działalności przedsiębiorstwa (zysk nieprawidłowy).

4. Za nieprawidłowy uważa się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwa w sposób naruszający interes społeczny lub obowiązujące przepisy, a w szczególności przez:

- 1) niedotrzymanie obowiązujących receptur lub technicznych warunków produkcji z uszczerbkiem dla uzasadnionych interesów odbiorców,
- 2) ujmowanie w fakturach nie wykonanych robót,
- 3) nieprawidłowe rozliczenie odzysku materiałów,
- 4) niedokonywanie zakresu rzeczowego remontów, powodujące utrzymanie w złym stanie budynków, maszyn i urządzeń lub ich niszczenie,
- 5) niedokonywanie prawidłowych odpisów amortyzacyjnych,
- 6) niedokonywanie planowanych nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy,
- 7) preferowanie produkcji wysoko rentownej przy nieuzasadnionym i z uszczerbkiem dla zaopatrzenia rynku oraz innych przedsiębiorstw zmniejszeniu produkcji nisko rentownej określonej w zadaniach planu,
- 8) naruszenie obowiązujących przepisów dotyczących ustalania bądź stosowania cen i taryf,
- 9) nieprawidłowe rozliczenie kosztów.

5. Ministrowie sprawujący nadzór nad właściwymi organami prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości mogą określić inne przypadki poza wymienionymi w ust. 4, w których sposób osiągnięcia zysku przedsiębiorstwa będzie uważany za naruszający interes społeczny.

6. Zysk niezależny od działalności przedsiębiorstw podlega wpłacie do budżetu jednostkowego wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

7. Upoważnia się prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do pokrywania strat niezależnych od działalności przedsiębiorstw z budżetu jednostkowego wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

8. Zysk nieprawidłowy podlega w 50% wpłacie do budżetu właściwej rady narodowej; pozostała część podlega wpłacie na rachunek właściwego zjednoczenia (zarządu) lub wydziału prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), zwanego dalej „wydziałem”, z przeznaczeniem na zasilanie funduszy inwestycyjno-remontowych przedsiębiorstw.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa dokonują wpłat z zysku prawidłowego do budżetu według stawek przewidzianych w tabelach stanowiących załączniki nr 1 i 2 do uchwały.

2. Wpłaty z zysku do budżetu przedsiębiorstwa dokonują zaliczkowo (miesięcznie) i wynikowo (kwartalnie i rocznie).

3. W wyjątkowych, gospodarczo uzasadnionych przypadkach prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) mogą stawki

wpłat z zysku do budżetu obniżyć lub podwyższyć, jednakże w takich granicach, aby łączna suma rozliczeń przedsiębiorstw z budżetami w ramach zjednoczenia (zarządu) lub wydziału nie była wyższa od kwoty przypadającej dla nich na podstawie tabeli.

4. Obniżenie lub podwyższenie stawek wpłat z zysku do budżetu, o których mowa w ust. 3, ustalają prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), na wniosek wydziału finansowego, po zasięgnięciu opinii prezydium właściwej rady narodowej dla danego przedsiębiorstwa, w okresie umożliwiającym ich uwzględnienie przy opracowywaniu planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw oraz przy ustalaniu rocznych rozliczeń przedsiębiorstw z budżetem.

§ 7. Zasady i tryb dokonywania odpisów z zysku na fundusz zakładowy ustalają odrębne przepisy.

§ 8. 1. Na fundusz rezerwy przedsiębiorstwa odpisują część zysku w wysokości ustalonej przez prezydium właściwej rady narodowej na wniosek zjednoczenia (zarządu) lub wydziału, nie przekraczającej jednak w stosunku rocznym 2% planowanego rocznego osobowego funduszu płac przedsiębiorstwa. Z chwilą zakumulowania sumy wynoszącej 10% planowanego rocznego osobowego funduszu płac przedsiębiorstwa odpisy na fundusz rezerwy ustają.

2. Środki funduszu rezerwowego służą:

- 1) na pokrycie strat przedsiębiorstwa powstałych w wyniku wprowadzenia do produkcji nowych asortymentów bądź strat powstałych w wyniku dokonania przeceny towarów po sezonowych, bez względu na wynik z całej działalności przedsiębiorstwa,
- 2) na pokrycie strat zależnych od przedsiębiorstwa jako wyniku z całej działalności.

3. Przedsiębiorstwo pokrywa straty, o których mowa w ust. 2, po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego zjednoczenia (zarządu) lub wydziału.

§ 9. 1. W razie poniesienia przez przedsiębiorstwo straty, o której mowa w § 8 ust. 2, przekraczającej wysokość posiadanego w danym okresie funduszu rezerwowego bank zmniejsza wypłatę środków pieniężnych na płace o sumę przekroczenia.

2. W przypadku przewidzianym w ust. 1 brakującą na wypłatę wynagrodzeń sumę przedsiębiorstwo otrzymuje z rezerwy budżetowej budżetu właściwej rady narodowej. Otrzymana pożyczka podlega zwrotowi w ciągu 12 miesięcy od daty jej otrzymania. Podejmując decyzję o wypłacie brakującej sumy prezydium rady narodowej powinno jednocześnie na wniosek zjednoczenia (zarządu) lub wydziału określić środki zmierzające do uzdrowienia gospodarki przedsiębiorstwa bądź zarządzić jego likwidację w przepisany trybie.

3. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 2 przedsiębiorstwo objęte planem uzdrowienia nadal nie posiada warunków pozwalających na zwrot otrzymanej pożyczki, decyzje w sprawie dalszego postępowania podejmuje prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w porozumieniu z Ministrem Finansów. Minister Finansów może upoważnić prezydium wojewódzkiej rady narodowej do przedłużenia terminu spłaty zadłużenia bądź do uznania udzielonej pożyczki za dotację bezzwrotną.

4. Przepisy ust. 1—3 stanowią uzupełnienie przepisów ogólnych o bankowej kontroli funduszu płac w stosunku do przedsiębiorstw objętych niniejszą uchwałą.

§ 10. Część zysku pozostającą po dokonaniu wpłat do budżetu oraz odpisów na fundusz zakładowy i fundusz rezerwy przeznacza się na fundusz rozwoju przedsiębiorstwa.

IV. Finansowanie środków obrotowych.

§ 11. Na fundusz rozwoju przedsiębiorstwa przeznaczają się:

- 1) część zysku zgodnie z § 10,
- 2) nadwyżki środków obrotowych,
- 3) dotacje z budżetów rad narodowych zgodnie z § 16 ust. 2.

§ 12. 1. Środki z funduszu rozwoju przedsiębiorstwa przeznaczają się w pierwszej kolejności na uzupełnienie niedoboru bądź wzrostu środków obrotowych w granicach normatywu z uwzględnieniem pasywów stałych.

2. Pozostałe środki z funduszu rozwoju przedsiębiorstwa przeznaczają się na fundusz inwestycyjno-remontowy.

§ 13. Jeżeli potrzeby przedsiębiorstwa w zakresie uzupełnienia niedoboru bądź wzrostu własnych środków obrotowych w granicach normatywu wyprzedzają w czasie wygospodarowanie funduszu rozwoju przedsiębiorstwa, bank może udzielić przedsiębiorstwu kredytu podlegającego spłacie z wygospodarowanego następnie funduszu rozwoju przedsiębiorstwa.

§ 14. Jeżeli w przedsiębiorstwie istnieje nadmiar środków obrotowych w ciągu roku, właściwe zjednoczenie (zarząd) lub wydział, z własnej inicjatywy bądź na wniosek banku, może zarządzić zablokowanie części środków obrotowych przedsiębiorstwa na odrębnym procentowym rachunku bankowym na ściśle określony czas, nie dłuższy jednak niż do końca roku.

§ 15. 1. Normatyw środków obrotowych oraz ich wzrost lub zmniejszenie w ciągu roku ustalają przedsiębiorstwa we własnym zakresie, w porozumieniu z właściwymi oddziałami banków, zgodnie z ustalonymi przez zjednoczenia (zarządy) lub wydziały wytycznymi w sprawie normowania środków obrotowych.

2. Wysokość normatywów środków obrotowych przedsiębiorstwa uzgadniają z oddziałem banku finansującego działalność eksploatacyjną przedsiębiorstwa.

3. Ramowe zasady normowania środków obrotowych ustala Minister Finansów.

4. Zobowiązuje się właściwych ministrów (Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości) do określenia szczegółowych zasad i metod normowania środków obrotowych dla nadzorowanych przedsiębiorstw na podstawie zasad, o których mowa w ust. 3.

§ 16. 1. Wyposażenie w środki obrotowe nowo zorganizowanych przedsiębiorstw dokonywane jest z budżetów rad narodowych.

2. Zwiększenie wyposażenia przedsiębiorstw w środki obrotowe na skutek organizowania nowych zakładów, oddziałów produkcyjnych lub usługowych albo stanowisk pracy, jak również na skutek rozszerzenia zakresu robót budowlanych, które w zasadniczy sposób zwiększają zapotrzebowanie na środki obrotowe, dokonywane jest z budżetów właściwych rad narodowych tylko w razie braku środków funduszu rozwoju przedsiębiorstwa w danym roku. O wysokości przyznawanych środków decydują prezydja właściwych rad narodowych.

3. Upoważnia się Ministra Finansów do refundowania wydatków, o których mowa w ust. 2, w zakresie organizowania nowych punktów usługowych świadczących usługi dla ludności, z rezerwy budżetu centralnego w razie przekroczenia planu rozwoju usług dla ludności.

4. Minister Finansów określi zasady i tryb refundacji środków, o której mowa w ust. 3.

§ 17. Minister Finansów z własnej inicjatywy lub na wniosek Prezesa Narodowego Banku Polskiego albo naczeln

nych dyrektorów Banku Inwestycyjnego i Banku Rolnego może określić w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami (Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości) grupy przedsiębiorstw, w których normatywy środków obrotowych zostanie pokryty w części kredytem normatywnym.

§ 18. Do odpisów na fundusze rezerwy i rozwoju stosuje się odpowiednio przepis § 6 ust. 2.

V. Finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów.

§ 19. 1. Własne inwestycje produkcyjne przedsiębiorstw i kapitalne remonty przedsiębiorstw finansowane są z funduszu inwestycyjno-remontowego.

2. Inwestycje socjalno-kulturalne przedsiębiorstw finansowane są z odrębnego rachunku bankowego w granicach zakumulowanych na tym rachunku środków przeznaczonych na ten cel.

§ 20. 1. Fundusz inwestycyjno-remontowy tworzony jest:

- 1) z części funduszu amortyzacyjnego pozostawionej do dyspozycji przedsiębiorstw,
- 2) z części funduszu rozwoju, o której mowa w § 12 ust. 2,
- 3) z dochodów ze sprzedaży lub z likwidacji środków trwałych po potrąceniu kosztów sprzedaży lub likwidacji,
- 4) z odszkodowań ubezpieczeniowych uzyskanych w związku ze szkodami wyrządzonymi w środkach trwałych,
- 5) ze środków uzyskanych w związku z realizacją inwestycji przedsiębiorstw,
- 6) z innych środków przewidzianych w odrębnych przepisach,
- 7) z dotacji budżetowych,
- 8) z dotacji funduszy celowych przeznaczonych na finansowanie inwestycji lub kapitalnych remontów.

2. Na inwestycje socjalno-kulturalne mogą być przeznaczone środki pochodzące:

- 1) ze środków funduszu zakładowego lub innych funduszy przeznaczonych dla załogi, poza środkami przeznaczonymi na zakładowy fundusz mieszkaniowy,
- 2) z dochodów z likwidacji lub sprzedaży środków trwałych służących celom socjalno-kulturalnym,
- 3) z dotacji funduszy przeznaczonych na cele socjalno-kulturalne, a określonych odrębnymi przepisami,
- 4) z dotacji budżetowych.

§ 21. 1. Wskaźniki funduszu amortyzacyjnego przypadającego do odprowadzenia na fundusz inwestycyjno-remontowy ustalają prezydja rad narodowych na wniosek właściwego zjednoczenia (zarządu) lub wydziału. Pozostała część funduszu amortyzacyjnego podlega odprowadzeniu do budżetu właściwej rady narodowej.

2. Środki funduszu inwestycyjno-remontowego przedsiębiorstwa, poza pokryciem nakładów na kapitalne remonty i inwestycje własne przedsiębiorstwa, służą również na pokrycie przypadających do spłaty kredytów bankowych.

§ 22. Banki mogą udzielać przedsiębiorstwom kredytów:

- 1) na poczet ich środków własnych przewidzianych do zakumulowania na cele inwestycyjno-remontowe do końca roku kalendarzowego,
- 2) na poczet środków funduszy inwestycyjno-remontowych przeznaczonych na nie objęte limitami narodowego planu gospodarczego inwestycje polegające na zakupach maszyn i urządzeń oraz kosztach związanych z oddaniem ich do eksploatacji (montaż i instalacja), jak również na uzupełnieniu sprzętu budowlanego i środków transportowych dla przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego,
- 3) na inwestycje szybko rentujące się.

§ 23. Udzielone kredyty, o których mowa w § 22, wraz z wszelkimi odsetkami od tych kredytów (w tym również od zadłużenia przeterminowanego) podlegają spłacie ze środków funduszy inwestycyjno-remontowych, a w razie braku środków na rachunkach tych funduszy — z rachunków rozliczeniowych przedsiębiorstw.

§ 24. Środki funduszu inwestycyjno-remontowego gromadzone są na odrębnym rachunku bankowym przedsiębiorstwa w banku finansującym jego działalność eksploatacyjną.

VI. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 25. Minister Finansów określi szczegółowe zasady i tryb rozliczeń przedsiębiorstw z budżetami terenowymi oraz w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami (Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości) szczegółowe zasady i tryb dokonywania odpisów na fundusze rezerwowy, rozwoju i inwestycyjno-remontowy.

§ 26. Na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) Minister Finansów w porozumieniu z właściwym ministrem (Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości) może określić odmienne zasady dysponowania funduszami przedsiębiorstw oraz zyskami niezależnymi i nieprawidłowymi.

§ 27. 1. Prezydium rad narodowych dokonają rozliczenia nadwyżek i niedoborów środków obrotowych przedsiębiorstw na dzień 31 grudnia 1961 r. Rozliczenie to powinno być poprzedzone kontrolą, a w uzasadnionych przypadkach rewizją normatywów środków obrotowych przeprowadzoną w poro-

zumieniu z oddziałami banku finansującego działalność eksploatacyjną przedsiębiorstwa.

2. Upoważnia się prezydium wojewódzkich rad narodowych do przejęcia na dochód budżetów jednostkowych tych rad salda nadwyżek środków obrotowych wynikłego z rozliczenia nadwyżek i niedoborów przedsiębiorstw powiatowych i miejskich na pokrycie salda niedoborów innych przedsiębiorstw.

3. Jeżeli wysokość niedoborów środków obrotowych przedsiębiorstw według stanu na dzień 31 grudnia 1961 r. przekroczy kwoty nadwyżek, rady narodowe mogą jednorazowo pokryć brakujące środki z nadwyżki budżetowej 1961 r.

§ 28. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 36 Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 r. w sprawie zasad wyrównywania różnic cen, podziału zysku oraz finansowania środków obrotowych państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego (Monitor Polski z 1959 r. Nr 15, poz. 61 i z 1960 r. Nr 26, poz. 125),
- 2) uchwała nr 150 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie podziału zysku oraz finansowania środków obrotowych państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego podległych prezdydiom rad narodowych (Monitor Polski Nr 42, poz. 192).

§ 29. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepis § 6 ust. 1 obowiązuje od dnia 1 stycznia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Załącznik nr 1 do uchwały nr 289
Rady Ministrów z dnia 26 lipca
1961 r. (poz. 276).

TABELA WPLAT Z ZYSKU DO BUDŻETU DOKONYWANYCH PRZEZ PRZEDSIĘBIORSTWA PRZEMYSŁU TERENOWEGO

Procent udziału nakładów osobowych w nakładach ogółem	Procent wpłat przy rentowności do 5%*)			
	przemysł materiałów budowlanych	przemysł spożywczy	biura konstrukcyjne i laboratoria badawcze	pozostały przemysł terenowy
1	2	3	4	5
do 10	70	50	80	75
powyżej 10 — 15	65	47	78	71
„ 15 — 20	60	44	76	67
„ 20 — 25	55	41	74	63
„ 25 — 30	50	38	72	59
„ 30 — 35	45	35	70	55
„ 35 — 40	40	32	68	51
„ 40 — 45	35	29	66	47
„ 45 — 50	30	26	64	43
„ 50 — 55	25	23	62	39
„ 55	20	20	60	35

*) Przy rentowności powyżej 5% wysokość stawki procentowej wpłat do budżetu zwiększa się o różnicę między osiągniętą rentownością a 5% rentownością (z zaokrągleniem do 0,1%).

Np. przy rentowności 11,4% i udziale nakładów osobowych w nakładach ogółem 42% stawka wpłat do budżetu wyniesie dla przedsiębiorstw przemysłu terenowego materiałów budowlanych 35% + 6,4%, czyli 41,4%.

Zwiększenie stawek wpłat z zysku stosowane jest w granicach zapewniających dokonanie należnych przedsiębiorstwu odpisów na fundusz zakładowy i rezerwowy oraz planowanych odpisów na fundusz rozwoju, pod warunkiem zapewnienia co najmniej planowanej kwoty wpłat z zysku do budżetu.

Załącznik nr 2 do uchwały nr 289
Rady Ministrów z dnia 26 lipca
1961 r. (poz. 276).

TABELA WPLĄT Z ZYSKU DO BUDŻETU DOKONYWANYCH PRZEZ PRZEDSIĘBIORSTWA
WYKONAWSTWA INWESTYCYJNEGO

Rentowność w procentach *) (stosunek wyniku bilansowego do kosztu własnego sprzedaży ogółem **)	% wpląt z zysku do budżetu ***)
do 2	10
powyżej 2 — 4	15
„ 4 — 6	25
„ 6 — 9	35
„ 9 — 12	40
„ 12 — 15	45
„ 15 — 18	50
„ 18 — 21	55
„ 21	60

*) Rentowność w procentach jest to stosunek wyniku bilansowego po potrąceniu dochodów ze sprzedaży lub likwidacji środków trwałych pomniejszonych o koszty tej sprzedaży lub likwidacji oraz po wyeliminowaniu zysku niezależnego oraz 50% zysku nieprawidłowego — do kosztu własnego sprzedaży ogółem.

**) Przez koszt własny sprzedaży ogółem rozumie się koszt własny sprzedanej produkcji podstawowej, pomocniczej, usług i materiałów, z wyłączeniem robót wykonanych siłami obcymi (przez podwykonawców).

***) % wpląt z zysku do budżetu dla Śląskiego Zarządu Budownictwa Miejskiego zwiększa się o 30%.

277

UCHWAŁA Nr 318 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 sierpnia 1961 r.

w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. Podwyższa się w sposób określony niniejszą uchwałą wynagrodzenie pracowników najniżej zarabiających za pracę wykonywaną od dnia 1 sierpnia 1961 r.

§ 2. 1. Pracownikom wynagradzanym miesięcznie, zatrudnionym w pełnym wymiarze godzin, ustala się minimalne wynagrodzenie w wysokości 700 zł miesięcznie.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, ulega odpowiedniemu zmniejszeniu w razie zatrudnienia pracowników w niepełnym wymiarze godzin pracy.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, ulega zmniejszeniu o 3,60 zł za każdą opuszczoną godzinę pracy, za którą wynagrodzenie nie przysługuje.

4. Pracownikom wynagradzanym w systemie czasowym, czasowo-premiowym i akordowym, których średni zarobek, osiągnięty w ramach normalnego wymiaru czasu pracy, wy-

nosi w danym miesiącu mniej niż 3,60 zł za godzinę pracy, wypłaca się wyrównanie, podnoszące ten zarobek do 3,60 zł za każdą godzinę pracy.

5. Przy ustalaniu zarobku, o którym mowa w ust. 1—4, należy wyliczyć:

- 1) dodatki za pracę uciążliwą, niebezpieczną lub szkodliwą dla zdrowia oraz dodatki zakaźne,
- 2) dodatki za pracę nocną,
- 3) wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych,
- 4) równowartość świadczeń w naturze lub ekwiwalent pieniężny za takie świadczenia.

§ 3. Przepisy § 2 stosuje się odpowiednio do pracowników wynagradzanych według systemu prowizyjnego.

§ 4. Premie, dodatki i inne dopłaty, których wysokość określana jest w stosunku procentowym od płacy zasadniczej, oblicza się od dotychczasowej podstawy.

§ 5. Przepisy uchwały nie dotyczą pracowników w okresie odbywania nauki zawodu w zakładzie pracy oraz pracow-